

blev forelagt Rigsdagen for 1850—1851, var optaget adskillige Bestemmelser med Hensyn til Reservecfondet, dengang ikke fandt, at de der stode paa deres rette Plads, hvorfor de bleve udeladte. Men det er netop ogsaa af samme Grund, at Udvalget har formeent, at det med Hensyn til den hele Disposition over de Activer, som henhøre til det saakaldte Reservecfond, turde være hensigtsmæssigt, at det i en særegen Lov blev bestemt, hvorledes Regjeringen og navnlig Finantsministeren kunde disponere derover. Nu har den høitærede Finantsminister formeent, at det maatte være forbeholdt den tilkommende Tid at tage Bestemmelse, om og hvorledes et Reservecfond i det Hele kunde være at danne, efter at det nuværende efterhaanden for største Delen er opbrugt, og, skjøndt jeg vel deri kan være enig med ham, forekommer det mig dog, at der forsaavidt der i Finantsloven tages Bestemmelse med Hensyn til de Activer, som tilhøre Staten, vel turde være nogen Anledning til at overveie, om ikke Dispositionen derover burde gøres til Gjenstand for en særegen Lov. Det er dog f. Ex. Tilfældet med Hensyn til den saakaldte svævende Statsgjæld, at den bestemmes ved en særskilt Lov, idet der ved en saadan gives Finantsministeren Bemyndigelse til at optage alle de Forandringer, som skee ved denne Gjæld i Finantsloven, saavel ved hvad der calculeres til Indtægt, som hvad der maatte regnes til Udgift, og det forekommer mig, at i Lighed dermed turde det have en heel Deel for sig, at det ogsaa med Hensyn til Statsformuen, navnlig med Hensyn til Activernes Realisation, ved en særegen Lov blev fastsat, hvorvidt Regjeringen maatte anvende den. Man vil ellers komme ind paa at fornykke hele det finantstille Budget ved saaledes at kunne disponere over Activerne, for at bestride Finantskassens Udgifter. Jeg skal saaledes her tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der blandt de Indtægter, som beregnes for næste Finantsaar, findes et Beløb af 200,000 Rbd., som ere opførte at skulle tilveiebringes paa den Maade, at man ved af Statsactiverne, navnlig dens Panteobligationer, at anvende et Beløb af denne Størrelse, kommer til at modtage de Penge, som indkomme til Liv-

rente- og Forsørgelsesanstalten, og saaledes anvende dem. Det er en saadan Anvendelse, som det forekommer mig, for at den kunde controlleres af Rigsdagen, burde ved en særegen Lov være bestemt. Den ærede Statsrevisor har ogsaa i Anledning af de Bemærkninger, som Udvalget har fremsat med Hensyn til Reservecfondet, meent, at man skulde have yttret sig om, hvorvidt de Dispositioner, som have fundet Sted, have været hensigtsmæssige eller ikke; men jeg maa her atter tillade mig at svare ham, at jeg troer, at en saadan Kritik ikke er paa sit rette Sted ved Finantslovens Behandling. Det forekommer mig, at, naar den først foreligger, naar den, efter at have været gjort til Gjenstand for de Herrer Statsrevisoreres Bemærkninger, fremkommer i Thingene, da vil der i alt Fald først være tilstrækkelig Anledning for Rigsdagen til at tage under Overveielse, hvorvidt Anvendelsen af Statsmidlerne har været hensigtsmæssig eller ikke, og hvorvidt den Maade, hvorpaa Regjeringen har anvendt de Bevillinger, som have været givne den ved Finantsloven, har været den hensigtsmæssigste. Jeg kan forsaavidt være enig med den ærede Taler, naar han har bemærket, at der ikke kan anvendes Penge ud over de Summer, som bestemmes ved Finantsloven, forsaavidt disse Summer ogsaa bevilges for andre Statsdele, og navnlig de Summer, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at omtale, f. Ex. i § 14, Civillisten, Krigsministeriets Udgifter o. s. v. som jeg ogsaa er af den Formening, at, saafremt Regjeringen, og navnlig Finantsministeren, vilde anvende de Indtægter, som komme fra en anden Statsdeel, til noget større Beløb, end der ved Finantsloven er bevilget, saa kunde dette først skee efter erhvervet Til lægsbevilling. Det er Noget, som jeg anseer for saa aldeles givet, at jeg ikke kan drage i Tvivl, at ingen saadan Anvendelse vil finde Sted, uden at Finantsministeren vil finde sig foranlediget til derfor at erhverve en Til lægsbevillingslov. Thi ganske vist erkjender jeg, at, saalænge en Statsdeel ikke henhører under den danske Rigsdag, saa kan man ikke med Hensyn til dens finantstille Forhold udøve nogen videre Indflydelse; men, naar Finantsloven har bevilget Udgiften for denne